

Бондаренко А. С.

“Економіка підприємства”, 2 курс

Навчально-науковий інститут економіки і права

Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

м. Харків

Науковий керівник: **Ревенко О.В.**

канд. екон. наук,

доцент кафедри економіки підприємства та організації бізнесу,

Навчально-науковий інститут економіки і права

Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

м. Харків

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

В умовах сучасної нестабільності, що характеризується воєнними та торговельними конфліктами, політичною напруженістю, нестабільністю ринків, економічними кризами і рядом екологічних і кліматичних проблем, потрібно розуміти що мають бути певні заходи для захисту суб'єктів господарювання від цих чинників адже їхній вплив може суттєво послабити фінансову стабільність підприємств, знизити їхню конкурентоспроможність і навіть поставити під загрозу подальше функціонування.

Однією з найважливіших функцій держави є забезпечення фінансово-економічної безпеки суб'єктам господарювання та домогосподарствам, що знаходяться на території країни. Сильна політика фінансово-економічної безпеки відразу дає можливість державі займати провідні позиції на міжнародній арені. На думку Л. В. Соломонової, економічна безпека суб'єктів є дуже важливою, так як вони є первинними елементом і забезпечують життєві потреби населення, створюючи ресурси для його розвитку [1]. Це є певним доказом актуальності питання що до визначення способів управління фінансовою та економічною сталістю підприємств і організацій.

Одним з основних методів є аналіз ринку, що дозволяє за допомогою систематичних досліджень виявити структуру, динаміку, конкурентне середовище, а також можливості і ризики ринку. Головною метою такого заходу є якісне підґрунтя для прийняття успішних та ефективних управлінських рішень. Усі підприємства що знаходяться на ринку повинні постійно здійснювати моніторинг ринкових процесів, оцінювати зміни попиту та пропозицій, відстежувати діяльність конкурентів та аналізувати зовнішні фактори, які можуть вплинути на їхню діяльність. Це дозволяє не тільки своєчасно реагувати на загрози та нестабільність, а й виявляти нові можливості для розширення бізнесу, освоєння нових ринкових сегментів та підвищення конкурентоспроможності.

Ще один із методів це існування стратегічних фінансових резервів на випадок кризових ситуацій. Грошові ресурси можуть стати тими самими

ресурсами, що дозволяють зберегти стабільність навіть під час негативного впливу зовнішніх чи внутрішніх чинників, вони забезпечують безперервне й ефективне функціонування економіки. Створення таких резервів як для суб'єктів господарювання так і для держави повинно бути підтримано законодавчим забезпеченням [2].

Наступний метод це впровадження інновацій. Сучасні інформаційні системи можуть значно покращити управління фінансами, прогнозування розвитку та спростити велику кількість процесів. Це дозволить покращити менеджмент підприємства, підвищити оперативність прийняття рішень та забезпечити кращий контроль за використанням ресурсів. Впровадження інновацій сприяє автоматизації ключових бізнес-процесів, зменшенню людського фактору та мінімізації помилок, що особливо важливо в умовах нестабільності.

Також існує диверсифікація – це підхід, за якого підприємства намагаються покладатися не лише на один напрям діяльності чи інструмент, а на декілька одразу. Вони розглядають різні варіанти інвестування та працюють із кількома ринками, щоб розподілити ризики. Такий підхід допомагає зменшити вплив негативних подій на фінансовий стан підприємства та робить його діяльність більш стійкою навіть коли зовнішнє середовище постійно змінюється. Диверсифікація може бути у таких формах як наприклад розширення асортименту товарів і виходу на нові ринки, робота з альтернативними постачальниками, використання різних фінансових інструментів для збереження й примноження капіталу. Це дозволяє підприємству почуватися більш впевнено і не залежати від одного джерела доходу чи партнера.

Отже, у сучасних умовах глобальної нестабільності управління фінансово-економічною безпекою суб'єктів господарювання є не лише обов'язковою вимогою, а ще й головним чинником успіху та постійного розвитку. Підприємства, які здатні вчасно реагувати на зовнішні загрози, аналізувати ринкову ситуацію та будувати оптимальні стратегії, отримують значні переваги над їхніми конкурентами.

Список використаних джерел:

1. Соломонова Л. В. Фінансово-економічна безпека як складова національної безпеки країни. *Причорноморські економічні студії*. 2018. С. 193-198. URL: https://bses.in.ua/journals/2018/27_1_2018/38.pdf.
2. Олійник Г., Черкашина М. Фінансові резерви України та шляхи їх формування. 2022. С. 48. URL: <https://share.google/Aitw5mtGYxloJkВHu>.